

בש"פ 6355/18 - מדינת ישראל נגד עקל ותד

בבית המשפט העליון

בש"פ 6355/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עקל ותד

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד משה גלעד; עו"ד זיו גלעד

החלטה

לפני בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) ב-90 ימים החל מיום 24.9.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

1. ביום 29.6.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח בכוונה תחילה, נשיאת והובלת נשק והצתה. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת החלטתי מיום 19.9.2017 (בש"פ 6717/17). לכן פטור אני מלשוב ולפרטן פעם נוספת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וכך נעשה. מעצרו של המשיב הוארך פעמיים לפי סעיף 62 לחוק וזוהי כאמור הבקשה השלישית בסדרה.

2. בהחלטה האחרונה שניתנה בעניינו של המשיב (השופט י' עמית, בש"פ 4599/18) נאמר כי המדובר בהליך ארוך וממושך וברי כי המשפט לא יסתיים בתקופת המעצר מושא הבקשה ההיא, וכי סביר שמספר בקשות דומות להארכת המעצר תוגשנה בעתיד. ניבא בית המשפט וידע מה ניבא.

3. מאז תחילת המשפט נקבעו 7 מועדי הוכחות בהם נשמעו 18 עדי תביעה ונקבעו עוד 10 ימי הוכחות, חלקם בתקופה המבוקשת וחלקם לאחריה.

טענות הצדדים

4. בקליפת האגוז, לטענת המבקשת המסוכנות הנשקפת מהמשיב כפי שעולה מהמעשים המיוחסים לו, היא רבה. לכן, חרף התמשכות ההליך, אין מנוס מהמשך מעצרו של המשיב, בשים לב לכך שההליך התקדם באופן משמעותי מאז הארכת המעצר האחרונה.

5. מאידך, לטענת בא-כוח המשיב, התכלית שביקש המחוקק לקדם והיא צמצום התקופה בה ישהה נאשם במעצר – מסוכלת, ובקשות מעין אלה מוגשות היום כדבר שבשגרה. לטענתו, אין סיכוי כלשהו שהמשפט יסתיים, לא בהארכת המעצר הנוכחית ולא בהארכת המעצר שלאחר מכן, אלא בחלוף שנים מספר. עד עתה לא נשמעה עדותו של עד מרכזי כלשהו, כאשר ישנם כ-100 עדי תביעה ועוד כ-25 עדי הגנה, ועוד חזון למועד. אכן, נקבעו מספר מועדי הוכחות, אולם מועדים אלה צפויים להימשך 3 שעות בלבד. זאת ועוד, ומבלי להלין על בית המשפט המחוזי, הרי שהמשפט לא החל אלא לאחר חודשים רבים בשל היעדרות השופטים ופגרת בית המשפט.

6. עוד לטענתו, חומרת העבירה בבקשות מסוג זה איננה מהווה עילה להארכת מעצר, שכן "ברירת המחדל" היא שבקשות מסוג זה אינן מוגשות אלא בפשיעה חמורה. כך שלמרבה הצער, קיימת גם "ברירת מחדל" שבית המשפט מאריך את המעצר כמבוקש. לסיכום אפוא נטען כי יש לתור אחר פתרון אחר שיפגע בחירותו של המבקש באופן פחות וזאת באמצעות העברתו למעצר באיזוק אלקטרוני, בפיקוח ובהרחקה לאחר הצטיידות בתסקיר שירות מבחן.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע, לצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק יש לאזן בין האינטרס בשמירה על שלום הציבור לבין זכות החירות העומדת לנאשם. במסגרת איזון זה יש להתחשב, בין היתר, במידת המסוכנות הנשקפת

מהנאשם, בחשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו מהדין, בקצב התקדמות ההליך העיקרי ובחלוף הזמן ממועד מעצרו (ראו: בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 10 (22.1.2018); בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 24 (3.1.2018)).

9. בעניינו, מיוחסת למשיב עבירה של רצח בכוונת תחילה. המסוכנות הנשקפת מאדם שמיוחסת לו עבירת רצח היא אינהרנטית, והלכה ידועה היא כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר למי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, אלא במקרים נדירים ויוצאי דופן. על כן, לפני המשיב ניצבת משוכה גבוהה מאוד לסתור את חזקת המסוכנות העומדת מולו (ראו למשל: בש"פ 4739/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (25.6.2018)). גם אין להקל במסוכנות הנשקפת מעבירות הנשק המיוחסות לו (ראו למשל: בש"פ 4744/18 מדינת ישראל נ' לביא, פסקה 15 (23.7.2018)). גם אין צריך לומר כי קיים חשש מובנה שאדם הצפוי לעונש מאסר עולם עלול לנצל את שחרורו מהמעצר כדי להימלט מהדין (בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, פסקה 17 (17.10.2013); בש"פ 4054/13 פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013)). מסוכנותו של המשיב גם מתחדדת נוכח עברו הפלילי של המשיב, שלחובתו שתי הרשעות קודמות בגין ריצה מאסר בפועל.

10. אכן, צודק בא-כוח המשיב בטענתו כי חזון נפרץ הוא במקומותינו שהערכאות הדיוניות אינן מצליחות, חרף מאמצים רבים מבחינתן, לסיים הליך משפטי תוך תשעה חודשים מיום מעצרו של נאשם. מצד אחד, אפשר לומר שמדובר ב"גזירה" של המחוקק "שאין הציבור יכול לעמוד בה". מצד שני, חייבים לומר כי "גזירה" היא מלפניכם ואין לכם רשות להרהר אחריה". ברם, למרבה הצער, גם כאשר הערכאה הדיונית משקיעה את מירב המאמצים לסיים משפט המתנהל לפנייה ביעילות ובמהירות מירבית, ישנם משפטים המתנהלים במשך תקופה ארוכה מאוד בשל ריבוי עדים שיש לשמוע וראיות שיש להציג לפני בית המשפט. אף אם בית המשפט שומע את המשפט "ברציפות" יום יום עד גמירא" כמצוות סעיף 125 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לעתים לא רחוקות, לא עולה בידו לסיים את המשפט תוך תשעה חודשים בשל נתונים רבים שאינם בשליטתו, כגון יומניהם של באי-כוח הצדדים, אילוצי העדים הרלוונטיים, פגרות ומועדי ישראל. כל זאת, מבלי להתחשב ביומנם העמוס של שופטי ההרכב. למרבה הצער, זהו המקרה בעניינו. לכן, למרות שהפרוגנוזה של בא-כוח המשיב המלומד איננה משוללת יסוד, באיזון הכולל לעת הזאת אין מנוס אלא להאריך את מעצרו של המשיב, כמבוקש.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 24.9.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ט (13.9.2018).

ש ו פ ט